

Americká armáda sa pripravuje konflikt v Európe nie zmraziť, ale ešte prehĺbiť

- CZ24 News | 29. prosince 2022

USA/EU: V predvečer katolíckych Vianoc - „Tichá noc, svätá noc...” - „RAND Corporation“ (think tank slúžiaci americkej armáde) vydala správu o stratégii eskalácie konfrontácie USA s Ruskom.

Je zaujímavé, že nehladiac na hrkútanie západných politických „holubíc“, ktoré vyzývajú v ukrajinskom konflikte na rokovania s Ruskom, sa americká armáda pripravuje konflikt v Európe nie zmraziť, ale ešte prehĺbiť. Ešte zaujímavejšie však je, ako plánujú túto eskaláciu organizovať.

Hlavnou úlohou Washingtonu v súčasnej kríze, ako ju formulujú analytici RAND, je „potrestať“ a „zadržiavať“ Rusko. Treba to však robiť tak, aby Rusko nemalo dôvod použiť svoje jadrové zbrane a situácia neskĺzla do totálnej vojny medzi Ruskom a NATO.

Správa RAND rituálne zvaľuje zodpovednosť za ďalšie kolo eskalácie konfliktu na Ukrajinu na Rusko. Toto je taký klasický propagandistický prístup, ktorý všetky americké provokácie vopred odhaľuje. Všetko je presne také isré ako so Záporožskou jadrovou elektrárnou: ostreľovali ju Ozbrojené sily Ukrajiny, zatiaľ čo Američania zaplavovali svetové informačné pole nekonečnými obvineniami smerujúcimi proti Rusku.

Jednou z úloh takejto „analytiky“ je vtlačiť čitateľom do mysli, že Rusko začne eskaláciu. V rámci tohto scenára čokoľvek, čo Američania urobia v reakcii, bude len „obrana“ seba a svojich spojencov v NATO.

Americkí experti nerátajú s variantom, že Rusko udrie na územie Spojených štátov, scenáre budú podľa nich úplne iné. Tu s nimi nemožno nesúhlasiť. V analýze bola vyňatá aj možnosť použitia zbraní hromadného ničenia Moskvou – jadrových, biologických alebo chemických.

Autori správy diskutujú o mimoriadne obmedzenom nejadrovom údere ruských jednotiek na území európskych krajín, ktoré sú členmi NATO, alebo na vojenské objekty USA a NATO, vrátane tých, ktoré sa nachádzajú vo vesmíre.

Scenár eskalácie zahŕňa tri dejstvá. Prvým krokom je hypotetický ruský útok na spojencov USA v NATO. Druhým je reakcia Washingtonu. A tretia je reakcia Moskvy na túto reakciu.

Kľúčový pre Američanov je, samozrejme, druhý krok. Na jednej strane musí Washington svojim spojencom ukázať, že článok 5 Charty NATO funguje a že strýko Sam bude vždy chrániť svojich európskych vazalov. Na druhej strane, druhý krok treba urobiť tak, aby Rusko nevyprovokovalo k ďalšej eskalácii.

„Cieľom vojnovnej politiky USA doteraz bolo vyhnúť sa vojne medzi NATO a Ruskom,“ pripomínajú autori správy. „Obmedzený ruský útok na NATO tento cieľ nemení.“

Zvažujú sa štyri vojnové scenáre. Prvý sa začína tým, že Rusko zaútočí raketami na sklad alebo

prázdne letisko, povedzme v Poľsku, pričom verejne požaduje, aby Washington prestal dodávať zbrane Ukrajine. Ako by mali USA reagovať?

Spojenec v NATO bude, prirodzene, požadovať „kinetickú akciu“ – v americkom „newspeaku“ to znamená raketové a bombové útoky a vojenské operácie vo všeobecnosti. Avšak viac ako proporcionálny kinetický úder na ruské územie však takmer nevyhnutne povedie k ďalšej eskalácii konfliktu. Rovnako rizikové sú aj deštruktívne kybernetické útoky proti infraštruktúre. Nové ekonomické sankcie prinášajú problémy nielen Rusku, ale aj iným štátom.

Pri tejto eventualite analytici RAND zvažujú možnosť reakcie USA len s pomocou diplomatického tlaku a ekonomických opatrení. Nespokojnosť poškodenej krajiny – člena NATO a možného rozkolu medzi spojencami je tu však nevyhnutná. Za jedno z „menej eskalujúcich“ odvetných opatrení sa považuje aj symetrický obmedzený raketový útok na ruské územie.

Druhou možnosťou je cielený útok, napríklad zničenie amerického satelitu vo vesmíre. Americký útok na platformy, z ktorých bol útok na satelity uskutočnený, by mohol viesť k ľudským obetiam. Okrem toho otvorený útok na ciele v Rusku nesie so sebou vysoké riziko ďalšej eskalácie.

Vec je však zjednodušená tým, že netreba použiť Článok 5 Charty NATO a dohadovať sa so spojencami. Pri tejto možnosti je sloboda konania Spojených štátov oveľa väčšia ako pri prvej. Analytici RAND veria, že tu bude možné obmedziť sa na širokú škálu nekinetických (čiže nevojenských) útokov na Rusko – propagandistické odsúdenie, diplomatický tlak a ekonomické sankcie.

Tretou možnosťou je cielený útok. Tu sa predpokladá, že Rusko podniká raketové útoky na tri letecké základne v Poľsku a Rumunsku, z ktorých sa uskutočňujú dodávky zbraní na Ukrajinu. Umierajú vojaci a civilisti.

Tu nekinetické opatrenia (teda diplomacia a sankcie) budú len sprievodné opatrenia. Hlavný dôraz sa kladie na kinetické akcie – teda raketové údery na územie Ruska. Menej proporčný kinetický úder by mali sprevádzať intenzívne nekinetické akcie, najmä nadviazanie diplomatického dialógu na tému Ukrajina. Spojené štáty by mali Moskve vysvetliť, že konflikt na Ukrajine je jedna vec a konfrontácia s NATO je úplne iná téma.

Zvažuje sa aj možnosť „proporčnejšieho“, teda väčšieho kinetického úderu na územie Ruska. Zároveň treba dbať na to, aby Moskva nenadobudla dojem, že tieto útoky sú predohrou k rozsiahlej vojne so Spojenými štátmi a NATO:

„Preto by sa Spojené štáty mali vyhnúť cielenému ostreľovaniu veliácich a kontrolných centier, základní bombardérov alebo radarov včasného varovania.“

Štvrtý scenár opisuje rozsiahly (alebo „menej zdržanlivý“) ruský útok na americké vojenské základne v Európe vrátane základne Ramstein a prístavu v Rotterdame. Celkovo asi dvesto obetí, vojenských aj civilných.

Tu bude musieť americké vedenie vyriešiť neľahkú úlohu – svojimi činmi musí Moskvu prinútiť uveriť, že stojí pred voľbou dvoch porážok. V prípade ďalšej eskalácie bude čeliť porážke vo vojne proti NATO. Ak „premešká úder“ tým, že nedosiahne zastavenie dodávok západných zbraní, prehrá aj na Ukrajine.

V reakcii na to analytici RAND navrhujú zaútočiť na nové ruské územia pod zámienkou, že

Washington ich považuje za ukrajinské. Nedostatočne silný úder budú spojenci vnímať ako dôkaz slabosti USA a neochoty brániť členov NATO. A zároveň pri útoku treba dbať aj na to, aby Moskva nevnímala všetko, čo sa deje, ako vojnu s NATO, pretože to vraj nie je zahrnuté v plánoch amerických stratégov.

Táto stratégia je navyše komplikovaná prítomnosťou ruských jadrových zbraní: „Možnosť použitia (Moskvou) jadrových zbraní <...> bude hrať rozhodujúcu úlohu v reakcii na akúkoľvek eskaláciu Ruska.“

Riadenie vojenskej eskalácie v Spojených štátoch je celá veda, obsluhujú ho odborníci, analytici, inštitúcie. Je zaujímavé vidieť, ako rozmýšľa strategický protivník. Ako keby sme pri šachu povedali súperovi – ak ty potiaheš sem, tak ja zasa sem, ak sem, potom ja takto.

Ďalšia vec je, že pôsobivá je aj miera dezinformácií a propagandy v takýchto textoch. Po prvé, aj tým najnaivnejším ľuďom je zrejmé, že vojna s NATO sa nielen že schýľuje, ale v skutočnosti je už v plnom prúde. Dodávky zbraní, výcvik ukrajinskej armády, tisíce žoldnierov, fantastické peňažné tranže, protiruská nenávisť – všetko, čo sa dá použiť v hybridnej vojne, už naši protivníci použili. Ich nápad zasadiť raketové útoky na územie Ruska a jeho vojakov a zároveň povedať, že vraj „nie sme vo vojne“, vyzerá len ako prostriedok tlaku na Moskvu.

Po druhé, Rusko je tu vykreslené zo všetkých síl ako vojnový štváč, hoci naša krajina eskaláciu konfliktu nepotrebuje. Naliehavo to potrebujú „jastrabi“ z Demokratickej strany USA, ktorí sa prispôbili tomu, že na tento konflikt minuli obrovské množstvo peňazí zo štátnej pokladnice. Konflikt vyjde navnivoč – a potom sa začne vyšetrovanie a celkom konkrétnym ľuďom budú hroziť „tresty, obrovské tresty“. Pokiaľ Demokratická strana stále kontroluje krajinu, je pre ňu mimoriadne výhodné tlačiť svoje bezpečnostné zložky k eskalácii v Európe. Vojna všetko odpíše.

Všimli ste si, ako umelo a obmedzene vyzerá zoznam hypotetických ruských cieľov na území NATO? Faktom je, že toto nie sú ciele Ruska. Toto sú tie územia, na ktorých je americkej armáde najjednoduchšie organizovať, keby niečo, svoje provokácie. Napokon, Ukrajinci im v tejto veci pomôžu.

Celá správa RAND vyzerá ako pokus naplánovať americkú provokáciu na území európskej krajiny, ktorá je členom NATO, okamžite z nej obviní Rusko a použiť to ako zámienku na svoj útok. Môže ísť o výbuch na letisku alebo vojenskej základni, v prístave alebo sklade zbraní.

Ak si spomenieme na históriu, potom takmer každá americká agresia začala rozsiahlou provokáciou. V tomto smere sa washingtonský režim poučil od Hitlera a poučil sa dobre. Talýchto zmanipulovaných útokov je nespočetné množstvo, od krížnika „Maine“ po incident v Tonkinskom zálive, od biologických zbraní Saddáma Husajna až po pokusy vyprovokovať výbuch Jadrovej elektrárne Zápороžie rukami ich proxy-kozákov.

Najnovšia správa RAND je v podstate len dobre napísaný plán na realizáciu takýchto provokácií na území členských krajín NATO. Krajiny ako Poľsko ochotne dajú svoje územie a svojich občanov úplne k dispozícii americkým pánom. Zdá sa, že žiadna obeta ich nezastaví.

Avšak naozaj sa americkí stratégovia odvážia vyprovokovať Rusko k totálnej ozbrojenej konfrontácii?

„Jediné, čo dnes zastaví našich nepriateľov, je pochopenie, že Rusko sa bude riadiť Základmi štátnej politiky Ruskej federácie v oblasti jadrového odstrašovania,“ uviedol nedávno vo svojom článku podpredseda Bezpečnostnej rady Dmitrij Medvedev. „A ak vznikne skutočná hrozba, použije sa. Problém je, že v takomto prípade nikto neskôr nezistí, čo to bolo — odvetný alebo preventívny útok.“

AUTOR: Viktoria Nikiforova

ZDROJ: <https://ria.ru/20221228/ssha-1841748487.html>

Překlad: NF